

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2017. szeptember 29. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az előnyért, hivatali kötelességét megszegve elkövetett hivatali vesztegetés büntette és más bűncselekmény miatt ... I. rendű vádlott és társa ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2016. szeptember 12. napján kihirdetett 43(III.)Kb.645/2016/24. számú ítéletét megváltoztatja.

... I. rendű vádlottal szemben szolgálatban kötelességszegés vétsége (Btk. 438. § (1) bekezdés) miatt folyamatban lévő büntetőeljárást megszünteti.

... I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 2 (kettő) évi börtönbüntetésre, míg a közügyektől eltiltás mellékbüntetést lefokozásra enyhíti.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 4 (négy) évi próbaidőre felfüggeszti.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtásának utólagos elrendelése esetén ... vádlott legkorábban a büntetés 2/3-ad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet ... I. rendű és ... II. rendű vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2016. szeptember 12. napján kihirdetett 43.(III.)Kb.645/2016/24. számú ítéletével ... I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.294.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés a) pont aa) alpont szerint minősülő az előnyért, hivatali kötelességét megszegve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadása büntetében, ezért 2 évi és 4 hónapi börtönbüntetésre, 3 évi közügyektől eltiltásra, és 50 napi tétel, napi tételenként 1.000,- Ft pénzbüntetésre ítélte. Úgy rendelkezett, hogy a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés fele részének, de legkevesebb 3 hónapnak a kitöltését követő nap. A pénzbüntetés megfizetésére 10 hónapi részletfizetést engedélyezett. A pénzbüntetés meg nem fizetése, illetve az egyhavi részlet megfizetésének elmulasztása esetére rendelkezett a szabadságvesztésre történő átváltoztatásra. ... II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki, a Btk.438.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétségében, ezért 90 napi tétel, napi tételenként 1.100,- Ft, összesen 99.000,- Ft pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés megfizetésére 10 hónapi részletfizetést engedélyezett. A pénzbüntetés meg nem fizetése, illetve az egyhavi részlet megfizetésének

elmulasztása esetére rendelkezett a szabadságvesztésre történő átváltoztatásra. Az elsőfokú katonai tanács az eljárás során lefoglalt 10.000,- forintos címletű bankjegy lefoglalását megszüntette, és a Nemzeti Védelmi Szolgálat részére kiadni rendelte. Az eljárás során lefoglalt nyugta lefoglalását megszüntette, és a ... Bt. képviselőjének kiadni rendelte. Az eljárás során bizonyítási eszközként lefoglalt kamerafelvételt az iratok mellett rendelte kezelni. Az I.r. vádlottól lefoglalt 9.000,- Ft lefoglalását megszüntette és azt a ... Bt. képviselőjének rendelte kiadni. Az elsőfokú bíróság az I.r. vádlottat 28.764,-, míg a II.r. vádlottat 9.714,- forint büntügyi költség megfizetésére kötelezte, míg a fennmaradó 23.485,- Ft költséggel kapcsolatban megállapította, hogy azt az állam viseli. Ellenben az I.r. vádlottat az ellene szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt emelt vád alól felmentette.

A tárgyaláson a katonai ügyész a nyilatkozattételre 3 napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be mindkét vádlott terhére súlyosítás érdekében. Az I.r. vádlott esetében a Btk.438.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétsége megállapítása és 10.000,- Ft összegben vagyonelkobzás alkalmazása érdekében, melybe az eljárás során lefoglalt 9.000,- Ft-ot beszámítani indítványozta. A II.r. vádlott esetében folytatólagosan elkövetett szolgálatban kötelességszegés vétsége megállapítása érdekében fellebbezett. Az I.r. vádlott elsősorban felmentésért, másodsorban enyhítésért fellebbezett. Az I.r. vádlott védője szintén elsődlegesen felmentés, másodsorban enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést. A II.r. vádlott a kihirdetett ítéletet tudomásul vette.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.950/2016/1. számú átiratában a katonai ügyészi fellebbezést módosítással tartotta fenn. Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítéletét a személyi részében a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontja alapján pontosítsa, majd további enyhítő körülmények értékelését követően azt változtassa meg, melynek keretében súlyosításul mellőzze az I.r. vádlottal szemben a Btk.38.§. (3) bekezdésében írt un. feles feltételes szabadságra bocsátás alkalmazását azzal, hogy a vádlott legkorábban az általános szabályok szerint kétharmad rész letöltése után legyen feltételes szabadságra bocsátható. Az I.r. vádlottal szemben a szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt folyamatban lévő büntetőeljárást a Btk.131.§ -ában írt büntethetőséget megszüntető okból szüntesse meg a Be.332.§ (1) bekezdés g) pontja alapján. Az I.r. vádlott rendfokozataként a címzetes rendőr törzsőrmestert tüntesse fel. A vele szemben kiszabott börtön fokozatú végrehajtandó szabadságvesztést büntetésként, a közügyektől eltiltást mellékbüntetésként tüntesse fel az ítélet rendelkező részében. A II.r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést a napi tételhez rendelt összeg felemelésével súlyosítsa, egyebekben az ítéletet hagyja helyben. A másodfokú ügyészség az I.r. vádlott személyi körülményeit azzal indítványozta kiegészíteni, hogy a PMRFK vezetője a 2015. november 20-án kelt 3...../2015. számú parancsával a szolgálati viszonyát - lemondással - 2015. november 19 -i hatállyal megszüntette, továbbá, hogy a II.r. vádlott havi illetménye 200.000,- Ft. A másodfokú ügyészség álláspontja szerint az I.r. vádlott esetében a leszerelés időpontjára figyelemmel a speciális katonai büntethetőséget megszüntető ok alapján nem felmentésnek, hanem megszüntetésnek van helye. A jogi minősítést támadó ügyészi fellebbezést nem tartotta fenn, figyelemmel arra, hogy az mérlegelésen alapszik. Indítványozta értékelni mindkét vádlott esetében a bűnösségi körülmények között az elszaporodottságot, mint súlyosító körülményt. A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint az I.r. vádlott oldalán nem áll fenn olyan enyhítő körülmény, amely indokolná a feles feltételes szabadságra bocsátás kedvezményét. A II.r. vádlott esetében a napi tétel összege túl alacsonyan került meghatározásra, hiszen ezen vádlott kizárólag magáról gondoskodik. A másodfokú ügyészség az egyéb rendelkezéseket nem támadta.

Az I.r. vádlott védője a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsánál előterjesztette bizonyítási indítványát, mely az I.r. vádlottnak tárgyalás tartása keretében történő kihallgatására vonatkozott.

Egyben beadványa mellékleteként csatolta védenca írásbeli, teljes körű beismerő vallomását, valamint a vele szemben kiszabott főbüntetés enyhítésére, a szabadságvesztés büntetés próbaidőre történő felfüggesztésére irányuló indítványát.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek a tárgyaláson eljáró képviselője perbeszédében a másodfokú ügyészi átiratban írt álláspontját tartotta fenn. Kifejtette, hogy az elsőfokú katonai tanács a perrendi szabályokat megtartotta, a szükséges bizonyítást lefolytatta, értékelte a bizonyítékokat, és helyes tényállást állapított meg, amelyet a másodfokú tárgyaláson az I.r. vádlott részéről tett beismerő vallomás is alátámasztott. Indítványozta mindkét vádlott esetében a személyi rész kiegészítését. Utalt arra, hogy a Fővárosi Törvényszék okszerűen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére, és helyes a cselekményük minősítése is. Az I.r. vádlott esetében a leszerelésének időpontjára figyelemmel a szolgálatban köteleességszegés vétsége tekintetében megszüntetésnek van helye. Kifejtette továbbá, hogy az elsőfokú bíróság megfelelően állapította meg büntetékiszabási körülményeket, amelyeket azonban további körülményekkel kell kiegészíteni. A másodfokú tárgyaláson lefolytatott bizonyításra figyelemmel az I.r. vádlott esetében is enyhítő körülményként kell értékelni a beismerő vallomást, bár annak az eljárás késői szakaszában már kisebb a jelentősége. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetések megfelelőek, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezésen azonban változtatni kell. A közügyektől eltiltás mellett a mellékbüntetés jelleget fel kell tüntetni. Utalt továbbá arra, hogy a II.r. vádlott esetében az egy napi tétel összegének emelése indokolt.

A védő a tárgyaláson megtartott perbeszédében a felmentésre irányuló fellebbezését már nem tartotta fenn. Kifejtette azon álláspontját, hogy a vádlotti beismerő vallomás mindig fajsúlyos enyhítő körülmény, melyre figyelemmel a vádlottal szemben kiszabott büntetés enyhítése indokolt. A feltételes szabadságra bocsátással kapcsolatos rendelkezés súlyosításával nem értett egyet. Utalt arra, hogy a kiszabott büntetés eltúlzott és a megváltozott családi körülmények mellett, a gyermek születésére figyelemmel sem célszerű a végrehajtandó büntetés alkalmazása. Egyetértett a fellebbviteli főügyészségnek a katonai vétség miatt folyamatban lévő büntetőeljárás megszüntetésére irányuló indítványával. Indítványozta védencével szemben a szabadságvesztés büntetés próbaidőre történő felfüggesztését, és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés mellőzését.

A II.r. vádlott a saját védelmében, illetve az utolsó szó jogán a kiszabott büntetés enyhítését kérte, figyelemmel arra, hogy tartósan betegállományban van, melyre figyelemmel kezdeményezték vele szemben a szolgálatra való egészségügyi alkalmasságának felülvizsgálatát. Ezen körülményre figyelemmel fizetésének összege is csökkent.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott a védője által előadottakhoz. A felmentésre irányuló fellebbezését ő sem tartotta fenn, a szabadságvesztés büntetés próbaidőre történő felfüggesztését indítványozta. Előadta, hogy nagyon megbánta, hogy bűncselekményt követett el.

A katonai ügyész, valamint az I.r. vádlott és védője által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet, és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. A tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Az ítélet A. részében írt cselekményi rész kapcsán az I.r. vádlott tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Védekezést terjesztett elő, mely szerint nem kért és nem fogadott el a

védelmi tiszttől vesztegetési pénzt, hanem a 10.000,- forintos bankjegyet a kamion lépcsőjéről lelépve a földön találta. Az I.r. vádlott intézkedéséhez kapcsolódóan a II.r. vádlott nem ismerte el a bűnösségét, és védekezést terjesztett elő, mely szerint azért nem tudta biztosítani az I.r. vádlott intézkedését, mert az ellenőrzés alá vont jármű elhelyezkedése folytán ahhoz nem fért hozzá, ténylegesen nem tudott az I.r. vádlott közelébe jutni. Nem tévedett a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor az I.r. vádlott bűnösséget tagadó vallomásaival és védekezésével szemben a tényállást a tárgyaláson tanúként kihallgatott védelmi tiszt vallomása, a megbízhatósági vizsgálat keretében rögzített és kép- és hangfelvétel tartalma, a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok, valamint a lefoglalt bűnjel pénz, mint tárgyi bizonyítási eszköz alapján állapította meg. Nem tévedett az elsőfokú katonai tanács akkor sem, amikor a II.r. vádlott védekezésével szemben a tényállást szintén a megbízhatósági vizsgálat során keletkezett kép-és hanganyag, valamint a tárgyaláson tanúként kihallgatott védelmi tiszt vallomása alapján állapította meg. Az elsőfokú bíróság ítélete 7. oldal (3) bekezdésétől a 13. oldal (2) bekezdéséig értékelte az A. tényállási részhez kapcsolódóan az általa megismert bizonyítékokat és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlottak védekezését fogadta el a tényállás alapjául.

Az I.r. vádlott védőjének indítványa alapján az I.r. vádlott által becsatolt írásbeli beismerő vallomásra is figyelemmel a másodfokú katonai tanács tárgyalásra tért át, melynek keretében a törvényes kioktatásokat követően kihallgatta az I.r. vádlottat, aki mind a tényekre, mind a bűnösségére vonatkozóan teljes körű beismerő vallomást tett. Vallomása alátámasztotta az elsőfokú bíróság ítélete A. részéhez kapcsolódó történeti tényállást.

A B. tényállási résszel kapcsolatban az I.r. vádlott tagadta a bűncselekmény elkövetését, arra hivatkozva, hogy a szolgálatirányító parancsnoktól engedélyt kaptak arra, hogy dohányt, illetve védőitalt vásároljanak. A II.r. vádlott konkrétan nem emlékezett erre, azonban valószínűsítette, hogy a szolgálatirányító parancsnoktól ezt az engedélyt megkapták. ... szolgálatirányító parancsnok konkrétan nem emlékezett az eseményekre, de valószínűsítette, hogy a vádbeli napon engedélyezte az útiránytól való eltérést a vádlottaknak dohány, valamint védőital vásárlása céljából. A katonai tanács az adott cselekményrész kapcsán értékelte a rendelkezésre álló okirati bizonyítékokat, a GPS koordinátákat, és nem tévedett, amikor a történeti tényállásban azt rögzítette, hogy kétséget kizáróan nem állapítható, hogy kértek-e engedélyt a szolgálatirányító parancsnoktól védőital és cigaretta vásárlása céljából az útiránytól való letérésre.

A másodfokú katonai tanács a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel a tárgyaláson lefolytatott bizonyítási eljárás adatai, valamint, a rendelkezésre álló iratok alapján a tényállást az I.r. vádlott személyi körülményei vonatkozásában azzal egészíti ki, illetve helyesbíti, hogy: „Az I.r. vádlott szolgálati viszonya 2015. november 19-i hatállyal a szolgálati viszonyról történő lemondással szűnt meg. A vádlott jelenleg egy ...-telepen dolgozik, napi négy óras alkalmazásban, havi jövedelme 56.000,- forint. Az I.r. vádlott jelenleg „C” kategóriás gépjárművezető képzésen vesz részt. A II.r. vádlott személyi körülményei tekintetében a tényállást annyiban egészíti ki, hogy: „A vádlott tartósan betegállományban van, szolgálatra való egészségügyi alkalmasságának felülvizsgálatát kezdeményezték, ezért csökkentett összegű havi illetményben részesül.”

Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú katonai tanács által kiegészített, illetve helyesbített tényállás megalapozott, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést mind az I.r. , mind a II.r. vádlott bűnösségére nézve, és helyes a terhükre megállapított bűncselekmények jogi minősítése

is. Nem tévedett a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor ... I.r. vádlott bűnösségét a Btk.294.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés a) pont aa) alpont szerint minősülő az előnyért, hivatali kötelességét megszegve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadása büntetőjében megállapította. Az elsőfokú bíróság helytállóan minősítette ... II.r. vádlott cselekményét a Btk.438.§ (1) bekezdésébe ütköző, szolgálatban kötelességszegés vétségének. A másodfokú katonai tanács osztotta az elsőfokú bíróságnak az elsőfokú ítélet indokolása 14. oldalán kifejtett jogi álláspontját.

A B. tényállási részhez kapcsolódóan az elsőfokú bíróság az I.r. vádlottat a Be.6.§ (3) bekezdés a) pontjára figyelemmel a Be.331.§ (1) bekezdése alapján az ellene a Btk.438.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt emelt vád alól felmentette. A II.r. vádlott esetében ugyanezen körülményre figyelemmel nem látott lehetőséget folytatólagosan elkövetett szolgálatban kötelességszegés vétsége megállapítására. Ezt az első bírói álláspontot már az ügyészség sem vitatta. Észlelte azonban a másodfokú katonai tanács, hogy az I.r. vádlott szolgálati viszonyának megszűnése óta több mint egy év telt el.

A Btk.131.§ foglaltak szerint a 66.§ (1) bekezdésében meghatározott eseteket kivéve nem büntethető katonai vétség miatt az elkövető, ha szolgálati viszonyának megszűnése óta egy év eltelt. A Be.487.§ -ban foglaltak szerint a Btk.131.§ -ban meghatározott büntethetőséget megszüntető ok miatt a vádemelésig a katonai ügyész, azt követően a bíróság az eljárást megszünteti. Ezért a Fővárosi Ítéletábrla Katonai Tanácsa, az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és az I.r. vádlottal szemben szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt folyamatban lévő büntetőeljárást a Be.6.§ (3) bekezdés c) pontjára figyelemmel, a Be.487.§-a alapján megszüntette.

Az I.r. vádlott bűnösségének korrupciós cselekményben való megállapítására megbízhatósági vizsgálat keretében elkövetett bűncselekmény miatt került sor. A másodfokú katonai tanács azonban a jelen ügyben nem látta alkalmazhatónak a Kúria Bhar.I.520/2017/3. számú ítéletében kidolgozott álláspontot, mert a jelen cselekmény elkövetésének körülményei nem engednek következtetni a cselekmény társadalomra veszélyességének hiányára.

Az I.r. vádlottnak és védőjének az enyhítésre irányuló fellebbezés alapos, mag a II.r. vádlott esetében a pénzbüntetés súlyosítására irányuló fellebbezés eredményre nem vezethetett.

Az elsőfokú katonai tanács ítéletében mindkét vádlott esetében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő, és súlyosító körülményeket. A másodfokú katonai tanács az enyhítő körülményeket mindkét vádlott esetében kiegészíti a bekövetkezett további időmúlásra utalással, és a II.r. vádlott esetében a tartós megbetegedésével, melyre figyelemmel már a szolgálatra való alkalmasságának felülvizsgálatát kezdeményezték. Az I.r. vádlott esetében a büntetés kiszabásánál figyelembe kell venni azt, hogy bűnössége olyan cselekmény kapcsán került megállapításra, amelynek elkövetésére megbízhatósági vizsgálat keretében került sor. Ezért a Fővárosi Ítéletábrla Katonai Tanácsa az I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 2 évi börtönbüntetésre, míg a közügyektől eltiltás mellékbüntetést lefokozás katonai büntetésre enyhítette a Btk.137.§-a alkalmazásával, figyelemmel arra, hogy a vádlott a korrupciós bűncselekmény elkövetésével méltatlanná vált a rendfokozat viselésére. Ezen túlmenően a másodfokú katonai tanács a szabadságvesztés büntetés végrehajtását a már hivatkozott nagyszámú és jelentős súlyú enyhítő körülményre figyelemmel 4 évi próbaidőre felfüggesztette a Btk.85.§ (1) és (2) bekezdései alapján. Az elsőfokú bíróság indokoltan szabott ki az I.r. vádlottal szemben 50 napi tétel, napi tételenként 1.000,- Ft pénzbüntetést figyelemmel arra, hogy a bűncselekményét haszonszerzés céljából követte el. A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint azonban nem indokolt a szabadságvesztés büntetés próbaidőre történő felfüggesztése mellett az elsőfokú

bíróságnak a feltételes szabadságra bocsátásra vonatkozó rendelkezésének a legkorábbi időpont tekintetében a változatlanul hagyása. Ezért a másodfokú katonai tanács a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának utólagos elrendelése esetére úgy rendelkezett, hogy az I.r. vádlott legkorábban a büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A másodfokú katonai tanács nem értett egyet a fellebbviteli főügyésznek a II.r. vádlott tekintetében a pénzbüntetés súlyosítására irányuló indítványával. Nem tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor az eddigi szolgálatát kiváló szinten teljesítő II.r. vádlottal szemben a Btk.33.§ (4) bekezdésében írt enyhítő rendelkezés alkalmazásával a rendelkező részben írt pénzbüntetést szabta ki, melynél mind a napi tételek száma, mind az egynapi tétel összege igen méltányosan került meghatározásra, azonban a vádlott utóbb megváltozott egészségügyi állapotára figyelemmel annak súlyosítása nem indokolt. A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának álláspontja szerint az I.r. vádlott esetében a megváltoztatott, míg a II.r. vádlott esetében az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetések szolgálgják megfelelően a Btk.79.§ -ban írt büntetési célokat.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú katonai tanács - helyes indokai alapján - mindkét vádlott tekintetében helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be.372.§ (1) bekezdésében alapszik.

Budapest, 2017. szeptember 29.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes sk.
előadó bíró

Dr. Belovai Henriette hb. százados sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete ... I.r. és ... II.r vádlottak tekintetében jogerős és az I.r. vádlott szabadságvesztése kivételével végrehajtható.

Budapest, 2017. szeptember 29.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke